

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (sag COMP/39.092), for så vidt som beslutningen pålægger dem ansvaret for deltagelse i en vedvarende aftale eller samordnet praksis inden for sektoren for sanitære installationer i Tyskland, Østrig, Italien, Frankrig, Belgien og Nederlandene.

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet gjort syv søgsmålsgrunde gældende.

De har for det første gjort gældende, at Kommissionen ikke har vurderet og undersøgt den økonomiske sammenhæng og derfor ikke med rette har kunnet fastlægge det konkurrencebegrænsende formål med de angivelige overtrædelser. Sagsøgerne har hævdet, at Kommissionen ikke var berettiget til at formode (eller at lægge til grund), at drøftelserne (1) mellem ikke-konkurrerende parter (2) om en ikke-økonomisk pris, som ingen aktører på markedet betaler, havde et konkurrencebegrænsende formål.

For det andet har de anført, at Kommissionen med urette har holdt sagsøgerne ansvarlige for en overtrædelse vedrørende vandhaner, henset til den første søgsmålsgrund og den omstændighed, at sagsøgerne ikke producerer vandhaner.

For det tredje har sagsøgerne anført, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad har godtgjort den angivelige overtrædelse, især på grund af dens fejlagtige analyse af beviserne vedrørende Frankrig, Italien og i forhold til Keramag Keramische Werke Aktiengesellschaft i Tyskland.

For det fjerde har de gjort gældende, at Kommissionen ikke har godtgjort en interesse i at fastslå en overtrædelse i Nederlandene, der var forældet.

For det femte har sagsøgerne hævdet, at Kommissionen undlod

1) at anføre kritikken i klagepunktsmeddelelsen på passende vis og

2) at beholde og oplyse om relevante og potentielt diskulperende beviser.

Disse proceduremæssige undladelser tilsidesatte efter sagsøgernes opfattelse deres ret til forsvar.

For det sjette har sagsøgerne gjort gældende, at undersøgelsen i den foreliggende sag var selektiv og vilkårlig, eftersom mange af de selskaber, der angiveligt har deltaget i de formodentlig ulovlige møder eller drøftelser, aldrig er blevet retsforfulgt.

For det syvende har de anført, at bøden er utilbørligt og uforholdsmæssig stor, især henset til den manglende gennemførelse og indvirkning på markedet. Sagsøgerne opfordrer derfor Retten til at udøve sin fulde prøvelsesret i henhold til artikel 261, TEUF med henblik på nedsættelse af bøden.

Sag anlagt den 8. september 2010 — Sanitec mod Kommissionen

(Sag T-381/10)

(2010/C 301/67)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sanitec Europe Oy (Helsingfors, Finland) (ved barrister J. Killick, solicitor I. Reynolds og lawyers P. Lindfelt og K. Struckmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens beslutning K(2010) 4815 endelig af 23. juni 2010 i sag COMP/39.092 — sanitære installationer, annulleres helt eller delvist.

— Det fastslås, at sagsøgeren ikke er ansvarlig for konkurrencebegrænsende adfærd på området for vandhaner, og den anfægtede beslutning annulleres, om fornødent, i det omfang, at den finder sagsøgeren (eller dennes datterselskaber) ansvarlig herfor.

— Endvidere eller subsidiært nedsættes bøden.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

— Der træffes enhver anden afgørelse, som er passende henset til sagens omstændigheder.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har med sit søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 (sag COMP/39.092 — sanitære installationer) vedrørende en aftale mellem virksomheder på de belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesarmaturer og -komponenter om salgspriser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger, og, subsidiært, at størrelsen af den bøde, der er blevet pålagt sagsøgeren, nedsættes.

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren gjort følgende anbringender gældende:

For det første har Kommissionen undladt at vurdere eller undersøge den økonomiske sammenhæng og har derfor ikke kunnet føre tilstrækkeligt bevis for de angivelige overtrædelers konkurrencebegrænsende formål. Kommissionen var ikke retligt beføjet til at antage (eller konkludere), at drøftelser i) mellem ikke-konkurrenter og ii) om en ikke-økonomisk pris, som ingen markedsdeltager betaler, havde et konkurrencebegrænsende formål.

For det andet vil det være med urette, hvis Kommissionen har lagt til grund, at sagsøgeren er ansvarlig for en overtrædelse på området for vandhaner i betragtning af det første anbringende og henset til den faktiske omstændighed, at hverken sagsøgeren eller dennes datterselskaber fremstiller vandhaner.

Endvidere har Kommissionen ikke ført det tilstrækkelige bevis for den angivelige overtrædelse, især fordi den foretog en urigtig analyse af beviserne vedrørende Frankrig, Italien og i forbindelse med Keramag Keramische Werke AG i Tyskland, for hvilken virksomhed sagsøgeren blev holdt ansvarlig.

For det fjerde har Kommissionen ikke godtgjort en retlig interesse i at fastslå en forældet overtrædelse i Nederlandene.

Ydermere undlod Kommissionen i) fyldestgørende at redegøre for anbringenderne vedrørende faktiske forhold, der var lagt til grund i klagepunktsmeddelelsen og ii) at opbevare og give oplysning om relevante diskulperende beviser. Disse procedurefejl medførte ubodelig skade på sagsøgerens ret til forsvar.

Som yderligere søgsmålsgrund gør sagsøgeren gældende, at selskabet ikke kunne holdes direkte og personligt ansvarlig for en bøde på 9 873 060 EUR. Sagsøgeren var ikke selv fundet skyldig i nogen ulovlig adfærd. Selskabet var kun ansvarligt i sin egenskab af moderselskab og kan som sådan ikke hæfte direkte og personligt for en bøde. Derudover var muligheden for direkte og personlig hæftelse ikke nævnt i klagepunktsmeddelelsen, hvilket er en procedurefejl, der kan begrunde annullation.

Derudover blev sagsøgeren fejlagtigt holdt solidarisk ansvarlig for handlinger udført af dets datterselskab, Keramag Keramische Werke AG. Sagsøgeren ejede ikke alle aktierne i Keramag Keramische Werke AG i den pågældende relevante periode og indtog ikke en stilling, som gjorde det muligt at udøve en afgørende indflydelse på sidstnævnte og udøvede ej heller en sådan indflydelse.

Samtidig var undersøgelsen i denne sag selektiv og vilkårlig i og med, at mange virksomheder, som angiveligt skulle have deltaget i de påståede ulovlige møder eller diskussioner, aldrig blev retsforfulgt.

Endelig var bøden uretmæssig og uforholdsmæssig høj, især grundet den manglende gennemførelse eller indvirkning på markedet. Sagsøgeren opfordrer Retten til at udøve sin fulde prøvelsesret i medfør af artikel 261 TEUF med henblik på at nedsætte bøden.

Sag anlagt den 9. september 2010 — Villeroy et Boch mod Kommissionen

(Sag T-382/10)

(2010/C 301/68)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Villeroy et Boch (Paris, Frankrig) (ved advocats J. Philippe og K. Blau-Hansen, og solicitor A. Villette)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning erklæres ugyldig i det omfang den angår sagsøgeren.
- Subsidiært nedsættes følgelig den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved den anfægtede beslutning.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har principalt nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (herefter »EØS-aftalen«) (sag COMP/39092 — sanitære installationer) vedrørende et kartel på det belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske marked for sanitære installationer til badeværelser vedrørende samordning af salgspriser og udveksling af følsomme forretningsmæssige oplysninger.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort syv anbringender gældende:

- Tilsidesættelse af artikel 101, TEUF og EØS-aftalens artikel 53 ved kvalificering af overtrædelsen som en samlet, kompleks og vedvarende overtrædelse, hvorved Kommissionen har tilsidesat sin forpligtelse til at foretage en individuel juridisk vurdering af adressaterne for den anfægtede afgørelses adfærd.
- Tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF, idet Kommissionen ikke har foretaget en tilstrækkeligt præcis fastlæggelse af de relevante markeder i den anfægtede beslutning.
- Manglende tilstrækkeligt bevis for sagsøgerens deltagelse i overtrædelserne i Frankrig.
- Tilsidesættelse af princippet om nulla poena sine lege, der er knæsat i artikel 49, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »charteret«) og princippet om proportionalitet i strafudmålingen, der er knæsat i charterets artikel 49, stk. 3, sammenholdt med dets artikel 48, stk. 1, og artikel 23 i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾, idet Kommissionen har pålagt sagsøgeren et solidarisk ansvar sammen med moderselskabet for betalingen af en bøde.
- Fejlagtig beregning af bøden, idet Kommissionen har inkluderet en del af sagsøgerens omsætning, der ikke har nogen relevans i forhold til de klagepunkter, der er anført ved beregningen af bøden.